

การพัฒนาความสามารถในการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการสอนเขียนของเฮวินส์

Developing The Narrative Writing Abilities of Matthayomsuksa 4 Students Using Hewins' Writing Process

นิตยร์ดี สารจันทร์¹, พิมพยุพา ประพันธ์²

Nitradee Sarajun¹, Pimyupa Praphan²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และเพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ๑31101 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่จัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมใช้เวลาทั้งหมด 18 ชั่วโมง แบบทดสอบอัตนัยเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์การในการเขียนเล่าเรื่องก่อนเรียนและหลังการทดลอง และแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการสอนแบบเฮวินส์ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนมีพัฒนาความสามารถในการเขียนเล่าเรื่อง มีการปรับปรุงดีขึ้น และ 2) นักเรียนมีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเล่าเรื่อง ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ ซึ่งผลการวัดแบบสอบถามเจตคติของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการสอนเขียนของเฮวินส์ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเจตคติในทางที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ผู้วิจัยพบว่าควรเลือกเนื้อหาที่ใกล้ตัวผู้เรียน ควรมีความหลากหลายอยู่ในความสนใจของผู้เรียนและอยู่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

คำสำคัญ : การพัฒนา, ความสามารถในการเขียนเล่าเรื่อง

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M.Ed. Candidate in English Language Teaching, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Lecturer Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University

Abstract

The objectives of this research were to study the English language narrative writing abilities of Mattayomsuksa 4 students before and after being taught the Hewins' writing process. The writing lessons, the students' writing abilities and their attitude toward learning the Hewins' writing process, were evaluated upon completion of the lessons. The samples were chosen by purposive sampling. The sample comprised 40 Mattayomsuksa 4 students at Phadungnaree School, Mahasarakham province who registered in Fundamental English before the first semester of academic year 2014. The instruments used in this research consisted of six lesson plans taught using the Hewins' writing process: A pre-test and post-test of narrative writing and a students' attitude questionnaire towards learning using the Hewins' writing process was conducted after completion of all lessons. The data were analyzed by percentage, means, standard deviation and t-test dependent.

The research results were 1) Students' narrative writing ability after learning the Hewins method was higher than before learning at the significant level of 0.05. Students' narrative writing papers have improved, and 2) Students' attitude towards learning using the Hewins' writing method was overall at a high level. The research findings suggest that English teachers should help students improve their critical reading ability, and select a variety of passages based on students' interest and their English proficiency level.

Keywords : Developing, Narrative Writing Abilities

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก เข้าใจถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก ซึ่งเมื่อเราเข้าใจในสิ่งเหล่านั้นย่อมส่งผลดีต่อประเทศต่างๆ และนำมาซึ่งมิตรภาพ สัมพันธไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในส่วนของการศึกษานั้น ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง

รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตในสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของคนไทยพบว่า ยังอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจดังจะเห็นได้จากดัชนีความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index : EF EPI) ของผู้ใหญ่ประเทศต่างๆ ในเอเชียที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ พบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับ 42 (EF EPI Score = 39.41) จาก 44 ประเทศที่ EF Education First ได้ทำการสำรวจทั้งหมด ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมาก (สมนึก ชูสุวรรณ, 2557 : 2)

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ค่อนข้างยากที่สุดในทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการอ่าน ฟัง พูด และการเขียน (Valette. 1997 : 131) ผู้เรียนส่วน

ใหญ่จะเกินไปในด้านของไวยากรณ์ ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาในส่วนใหญ่อารจารย์จะเน้นการตีเพื่อเข้าสอบ ซึ่งข้อสอบจะเน้นไปในเรื่องของไวยากรณ์ ทำให้การสอนไวยากรณ์นั้นง่ายกว่าการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในการเขียน ทำให้นักเรียนขาดการฝึกทักษะทางการเขียน

นอกจากนี้ เป็นที่ประจักษ์ว่า ผู้สอนส่วนมากยังคงใช้วิธีการสอนที่ไม่หลากหลาย ไม่ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเทคนิคในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ แต่เน้นการจัดการเรียนการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และสอดแทรกทักษะการฝึกเขียนน้อยมาก ส่วนใหญ่จะเน้นการท่องจำ ขาดความรู้ด้านการฝึกการนำโครงสร้างไวยากรณ์มาใช้ สาเหตุดังกล่าวนี้ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของทักษะการเขียน ที่จะมาพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการการเขียนที่ดีขึ้น โดยผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการฝึกทักษะการเขียน และพบว่า การนำแนวคิดการสอนเขียนของ เฮวินส์ (Hewins' Writing Process) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสดูฝึกคิดและพัฒนาความสามารถทางด้านการเขียนมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จึงเป็นกลวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถทางด้านการเขียนของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น ดังที่เฮวินส์ (Hewins, 1986) ได้อธิบายเกี่ยวกับวิธีสอน ที่ตนเองได้คิดค้นขึ้นมาโดยยึดแนวทฤษฎีการเรียนการสอนแบบเน้นกระบวนการ (Writing Process Approach) ซึ่งเป็นวิธีการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการมากกว่าผลงาน โดยมีขั้นตอนการเขียน 6 ขั้นตอนได้แก่

ขั้นที่ 1 ก่อนการฝึกเขียน (Prewriting) เป็นการปูพื้นฐานการเขียนของนักเรียน

1) ครูตั้งหัวข้อเรื่อง หรือ ถามคำถามให้นักเรียนช่วยกันหาคำตอบ หาคำศัพท์และหาแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องหรือ คำถามนั้น ครูทำหน้าที่บันทึกคำศัพท์และแนวความคิดนั้นๆ ลงบนกระดานทั้งคอยให้คำปรึกษาและช่วยเหลือแก่ผู้เรียน

2) ครูนำเรื่องสั้นๆหรือบทสรุปของเรื่องมาให้ให้นักเรียนอ่านแล้วให้เดารายละเอียดของเรื่องจะเป็นอย่างไร และจะจบลงอย่างไร โดยครูใช้วิธีตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ แนวคิดของนักเรียนจะได้จากการเดา และจินตนาการเรื่องนั้นๆ แล้วครูจดบันทึกคำศัพท์ชื่อของข้อมูลที่สำคัญบางอย่าง เช่น วันที่ สถานที่ลงบนกระดาน

3) ครูให้นักเรียนดูรูปภาพ สไลด์หรือวีดิทัศน์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน แล้วช่วยกันบรรยายรูปภาพ สไลด์ หรือเรื่องที่ดูในวีดิทัศน์นั้น ครูจดบันทึกคำศัพท์ชื่อของข้อมูลที่สำคัญบางอย่าง เช่น วันที่ สถานที่ ลงบนกระดาน

ขั้นที่ 2 การเขียนร่างครั้งที่ 1 (First draft)

1) นักเรียนนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดจากขั้นแรกมาเขียน โดยสามารถหาคำศัพท์ หรือเพิ่มเติมเรื่องราวของตนเองได้ตามความเหมาะสม

2) นักเรียนอ่านงานเขียนของตนเองแล้วจดคำศัพท์หรือแนวคิดที่ไม่สามารถเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้

3) ครูและนักเรียนช่วยกันให้ความหมายของคำศัพท์นั้นๆ

4) นักเรียนปรับปรุงงานเขียนของตนเอง

ขั้นที่ 3 การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback)

1) ครูให้นักเรียน 2-3 คน อ่านงานเขียนของตนให้เพื่อนๆ ฟัง ซึ่งครูและเพื่อนจะช่วยเติมเต็มด้านเนื้อหาที่เขียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2) ครูแสดงผลงานเขียนของครู โดยการฉายแผ่นใสหรือแจกผลงานตัวอย่างให้นักเรียนดู แล้วอ่านให้นักเรียนฟัง

3) แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน แล้วให้นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียนกันอ่านพร้อมทั้งวิจารณ์งานเขียนของเพื่อน

ขั้นที่ 4 เขียนร่างครั้งที่ 2 (Second draft) สามารถทำได้คือ นักเรียนปรับปรุงแก้ไขงานเขียนโดยใช้ข้อมูลการวิจารณ์จากครู

ขั้นที่ 5 การอ่านตรวจทานแก้ไข (Proofreading) สามารถทำได้คือ นักเรียนอ่านทบทวนและ

ตรวจแก้ไขงานเขียนด้วยตนเองโดยครูจะเป็นผู้บอกเกณฑ์การตรวจ ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะงานเขียนแต่ละครั้งแล้วให้เพื่อนช่วยตรวจอีกครั้ง

ขั้นที่ 6 การเขียนครั้งสุดท้าย (Final draft) สามารถทำได้คือ นักเรียนแก้ไขจุดบกพร่องตามที่ครูและเพื่อนแนะนำแล้วอ่านงานเขียนของตนนำเสนอให้ครูประเมินหรือจัดแสดงผลงานต่อไป

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้กระบวนการสอนเขียนของเฮวินส์ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและเป็นการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์

วิธีการศึกษา

1. กลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนผดุงนารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26 จำนวน 40 คน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเล่า

เรื่องภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ จำนวน 6 แผนรวม 18 ชั่วโมง

- 2.2 แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน (Pre-Post Test) เป็นแบบทดสอบการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษ จำนวน 2 หัวข้อ เลือกทำ 1 หัวข้อ เขียนอนุเจตแบบเล่าเรื่องความยาวประมาณ 80-100 คำ หรือ 10 - 15 ประโยค ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

- 2.3 แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ จำนวน 1 ฉบับ 15 ข้อ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง นักเรียน มีเจตคติดีมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง นักเรียน มีเจตคติดีมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง นักเรียน มีเจตคติดี

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง นักเรียน มีเจตคติไม่ค่อยดี

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง นักเรียน มีเจตคติที่ไม่ดี

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 3.1 การหาประสิทธิภาพของเกณฑ์การประเมิน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันนำผลที่ได้จากการประเมินของผู้ประเมิน 3 คน ที่ประเมินงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของผลคะแนนที่ได้ โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ถ้าค่าความเชื่อมั่นที่ได้ 0.8 ถึง 1.0 หมายความว่าทำให้คะแนนมีความเชื่อมั่นสูง (กาญจนา วัฒนาญ. 2545 : 187-189)

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนงานเขียนที่ได้จากการทดสอบก่อน (Pre-test) และหลัง (Post-test) การสอนเขียนเล่าเรื่องโดยใช้ t-test for Dependent Samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 165)

3.3 เปรียบเทียบพัฒนาการ ความสามารถในการเขียนของกลุ่มตัวอย่างจากชิ้นงานในระหว่างการวิจัย และนำเสนอในรูปแบบแผนภูมิ

4. วิธีดำเนินการทดลอง

4.1 จัดปฐมนิเทศ ให้นักเรียนเข้าใจถึงการเรียนรู้บทบาทของผู้เรียน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และจุดประสงค์การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และวิธีประเมินผลการเรียนรู้

4.2 ทดสอบการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ และแบบวัดเจตคติที่มีผลต่อการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษ เพื่อเก็บข้อมูลเบื้องต้น

4.3 ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะไม่แตกต่างจากกลุ่มทดลองเพื่อปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

1) กลุ่มทดลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์มีขั้นตอนดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

1.1 ชี้นำกิจกรรมการเขียนเล่าเรื่องมี 6 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 ก่อนการเขียน

1) ครูตั้งหัวข้อเรื่อง หรือ ถามคำถามให้นักเรียนช่วยกันหาคำตอบ

2) ครูให้นักเรียนดูรูปภาพเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน แล้วช่วยกันบรรยายรูปภาพ

ขั้นที่ 2 การเขียนร่างครั้งที่ 1

1) นักเรียนนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดจากชั้นแรกมาเขียน โดยสามารถหาคำศัพท์ หรือเพิ่มเติมเรื่องราวของตนเองได้ตามความเหมาะสม

2) นักเรียนอ่านงานเขียนของตนเอง แล้วจดคำศัพท์หรือแนวคิดที่ไม่สามารถเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้

3) ครูและนักเรียนช่วยกันให้ความหมายของคำศัพท์นั้นๆ

4) นักเรียนปรับปรุงงานเขียนของตนเอง

ขั้นที่ 3 การให้ข้อมูลย้อนกลับ

1) ครูให้นักเรียน 2-3 คน อ่านงานเขียนของตนเองให้เพื่อนๆ ฟัง ซึ่งครูและเพื่อนจะช่วยเติมเต็มด้านเนื้อหาที่เขียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2) ครูแสดงผลงานเขียนของครู โดยการฉายแผ่นใสหรือแจกผลงานตัวอย่างให้นักเรียนดู แล้วอ่านให้นักเรียนฟัง

3) แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน แล้วให้นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียนกันอ่าน พร้อมทั้งวิจารณ์งานเขียนของเพื่อน

ขั้นที่ 4 เขียนร่างครั้งที่ 2

นักเรียนปรับปรุงแก้ไขงานเขียนโดยใช้ข้อมูลการวิจารณ์จากครูและเพื่อน

ขั้นที่ 5 การอ่านตรวจทานแก้ไข

นักเรียนอ่านบททวนและตรวจแก้ไขงานเขียนด้วยตนเองโดยครูจะเป็นผู้บอกเกณฑ์การตรวจ ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะงานเขียนแต่ละครั้งแล้วให้เพื่อนช่วยตรวจอีกครั้ง

ขั้นที่ 6 การเขียนครั้งสุดท้าย

นักเรียนแก้ไขจุดบกพร่องตามที่ครูและเพื่อนแนะนำแล้วอ่านงานเขียนของตนเองนำเสนอให้ครูประเมินหรือจัดแสดงผลงานต่อไป 2) แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน (Pre-Post Test) วัดทักษะการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษ จำนวน 2 หัวข้อ เลือกทำ 1 หัวข้อ เขียนอนุเจตแบบเล่าเรื่องความยาวประมาณ 80-100 คำ หรือ 10-15 ประโยค ใช้เวลา 1 ชั่วโมง มีวิธีดำเนินการดังนี้

4.4 การวัดประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ

สรุปประเมินผลการเรียนรู้จากการสังเกต
การร่วมกิจกรรมและตรวจผลงานของนักเรียน

4.5 การสร้างแบบวัดเจตคติของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนของ
เฮวินส์

ผลการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย
ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
ตามกระบวนการสอนเฮวินส์ เพื่อศึกษาความ
สามารถในการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษของ
นักเรียนก่อนและหลัง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 มีความแตกต่างกัน

2. หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการ
เรียนรู้เพื่อศึกษาความสามารถด้านการเขียนเล่า
เรื่องภาษาอังกฤษ ด้วยกระบวนการสอนของเฮวิน
ส์ เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนการเขียนเล่า
เรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับ
การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์
ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการ
เรียนรู้ในกระบวนการนี้

อภิปรายผล

จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ความสามารถ
ในการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน
และหลัง แตกต่างกันทั้งนี้ เป็นผลมาจากแผนการ
จัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกระบวนการสอน
เฮวินส์ เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนเล่า
เรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
4 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการเรียน
รู้การเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัด
ความสามารถด้านการเขียนก่อนและหลังการ
ทดลอง และเกณฑ์การประเมินงานเขียนซึ่ง
ดัดแปลงจากแนวคิดของจาคอบส์ และคณะ

(Jacobs, et al. 1981: 30) การเก็บรวบรวมข้อมูล
ได้ดำเนินการ โดยการทำการทดสอบผู้เรียนก่อน
การทดลองใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที โดยให้ผู้เรียน
ทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนก่อน
การเรียนโดยการเขียนเล่าเรื่องจากภาพความยาว
150 คำ และการเล่าเรื่องจากรูปภาพที่ได้เห็น
ประเมินผลโดยการตรวจจากอาจารย์ 3 ท่าน ใช้
เกณฑ์ประเมินผลงานเขียนของจาคอบส์ และคณะ
(Jacobs, et al. 1981 : 30) ผู้วิจัยดำเนินการสอน
ตามแผนการสอนที่ตรวจสอบคุณภาพแล้ว ทำการ
ทดสอบผู้เรียนหลังการทดลองใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30
นาที ประเมินผลโดยการตรวจจากอาจารย์ 3 ท่าน
โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลงานเขียนชุดเดิม การ
จัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล หาประสิทธิภาพ
ของเกณฑ์การประเมินโดยนำผลที่ได้จากการ
ประเมินของผู้ประเมินของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40
คน มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของผลคะแนนที่ได้ โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product
Moment Correlation Coefficient) ค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.85 ถึง 1.0 ซึ่งแสดงว่าการให้
คะแนนมีความเชื่อมั่นสูง รวมถึงการเปรียบเทียบ
พัฒนาการความสามารถในการเขียนของกลุ่ม
ตัวอย่างจากชิ้นงานในระหว่างการทดลองรวม
6 ครั้ง และนำเสนอในรูปภาพประกอบแผนภูมิ
แสดงให้เห็นพัฒนาการความสามารถของการเขียน
ของผู้เรียนเพิ่มขึ้นตามลำดับ และสุดท้ายเปรียบเทียบ
ความแตกต่างของคะแนนงานเขียนที่ได้จาก
การทดสอบก่อน (Pre-test) และหลังการทดลอง
(Post-test) โดยใช้ t-test for Dependent Samples
โดยสรุปผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าผู้เรียนที่ได้รับการ
ฝึกเขียนเล่าเรื่องมีความสามารถด้านการเขียนหลัง
การทดลองเพิ่มขึ้นจากก่อนการทดลองอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ งานวิจัยนี้
ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธรรมรัช บาตรี.
(2555). การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบ
ความสามารถในการเขียนโดยการฝึกเขียนเล่าเรื่อง

(Narratives' writing) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดกิจกรรมการเขียนเล่าเรื่อง เป็นกลวิธีการเขียนที่มีขั้นตอน แบ่งเป็นกิจกรรมก่อนการเขียน (Pre-writing) ระหว่างการเขียน (While-writing) และหลังการเขียน (Post-writing) โดยแต่ละขั้นตอนมีจุดประสงค์ชัดเจน ทำให้การจัดกิจกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนอย่างเห็นได้ชัด จากค่าคะแนนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ขั้นตอนการเขียน (Pre-writing) มีจุดประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนเริ่มด้วยการให้นักเรียนดูวิดีโอ และตอบคำถามจากเรื่องที่ได้อู พร้อมทั้งเรียนรู้อำนาจและโครงสร้างไวยากรณ์ เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเขียนเป็นขั้นตอนกระบวนการเขียนขั้นที่ 1 ของการสอนกระบวนการเขียนของเฮวินส์

1.2 ขั้นระหว่างการเขียน (While-writing) มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ฝึกการเขียน โดยนำเอาคำศัพท์โครงสร้างที่ได้เรียนรู้อมาใช้ในการเขียน โดยขั้นนี้จะเป็นขั้นตอนที่ 2 เพื่อจะให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนร่างครั้งที่ 1 โดยครูจะชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียนรู้ และแจกใบความรู้ เรื่อง การเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษ และให้ศัพท์เพิ่มเติม จากนั้นเอาภาพเดิมให้นักเรียนดูอีกครั้ง แล้วให้นักเรียนหาคำศัพท์และนำโครงสร้างที่ได้เรียนรู้อมาใช้ในการเขียนเล่าเรื่องให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และครูตรวจงานเพื่อให้นักเรียนนำงานเขียนไปปรับปรุง ขั้นตอนขั้นที่ 3 เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูจะให้นักเรียนอ่านงานเขียนให้เพื่อน ๆ ฟังและแต่ละคนช่วยกันเพิ่มเติมข้อมูลให้สมบูรณ์

1.3 ขั้นหลังการเขียน (Post-writing) มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนสามารถเขียนงานได้อย่างสมบูรณ์ถูกต้องตามหลักการเขียน ในขั้นนี้จะเป็นขั้นตอนการเชื่อมโยงเป็นกระบวนการเขียนอย่างต่อเนื่อง อยู่ในขั้นที่ 4 เขียนร่างครั้งที่ 2 นักเรียน

ปรับปรุงแก้ไขงานเขียนโดยใช้ข้อมูลการวิจารณ์จากครูและเพื่อน ขั้นที่ 5 การอ่านตรวจทานแก้ไข นักเรียนอ่านทบทวนและตรวจแก้ไขงานเขียนด้วยตนเองโดยครูจะเป็นผู้บอกเกณฑ์การตรวจ ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะงานเขียนแต่ละครั้งแล้วให้เพื่อนช่วยตรวจอีกครั้งและขั้นที่ 6 การเขียนครั้งสุดท้าย นักเรียนแก้ไขจุดบกพร่องตามที่ครูและเพื่อนแนะนำแล้วอ่านงานเขียนของตนเองนำเสนอให้ครูประเมินหรือจัดแสดงผลงานต่อไป และผู้วิจัยยังพบว่า จากการตรวจงานเขียนในแต่ละชิ้นงานของผู้เรียนแต่ละคนโดยที่ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบช่วยกันกับครู ส่งผลอย่างมากในการพัฒนาการเขียน เพราะโดยส่วนใหญ่ผู้เรียนที่ได้รับการตรวจงานจากครูจะไม่สังเกตข้อผิดพลาดของการเขียนของตนเอง หลายครั้งที่ไม่ใส่ใจกับข้อผิดพลาดของตนเอง จึงมักเกิดปัญหาหลาย ๆ อย่างตามมาคือ งานเขียนไม่สมบูรณ์ มีการผิดซ้ำ ๆ แบบเดิม ๆ การที่ให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบช่วยกัน ทำให้เห็นข้อบกพร่องของแต่ละคน และรวมไปถึงของตนเองด้วย การทำเช่นนี้ทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงในการเขียนเล่าเรื่อง นักเรียนจะเห็นข้อผิดพลาดของตนเองตั้งแต่งานชิ้นแรก และการพัฒนาที่ดีขึ้นไปจนถึงชิ้นงานสุดท้าย การสอนเช่นนี้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีการปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและผู้เรียน ที่ปกติจะให้ครูเพียงคนเดียวเป็นผู้ประเมินงานเขียน (Raimes, 1983 : 53) ซึ่งเหล่านี้ผู้วิจัยเชื่อว่า จะส่งผลดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเล่าเรื่องในครั้งต่อไป นักเรียนเกิดความสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนมากขึ้นกว่าเดิม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามหรือมีปฏิสัมพันธ์กับครูและเพื่อนนักเรียนด้วยตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ข้อคิดเห็นซึ่งกันและกัน

1.2 ครูควรใช้สื่อที่เป็นรูปภาพหรือวีดิทัศน์ในการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ มากยิ่งขึ้นในการเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการสอนการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษครูควรเลือกเนื้อเรื่องที่ไม่วายจนเกินไปและเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียน หากเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียนหรือเป็นเรื่องใหม่ๆ ที่นักเรียนไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆเลย

1.3 คัดเลือกบทอ่านที่มีความเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน หลากหลาย และสอดคล้องกับหลักสูตร การสอนวิชาภาษาอังกฤษของสถานศึกษา เช่น เรื่องเล่า นิยายและเรื่องสั้น เป็นต้น

1.4 ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกในระหว่างการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การเล่นเกม การอภิปราย และการนำเสนอผลงาน

1.5 ใช้อินเทอร์เน็ตในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสนสืบค้น ค้นคว้า คำศัพท์และความรู้เพิ่มเติมจากสื่อที่หลากหลาย เช่น การใช้พจนานุกรมออนไลน์

1.6 ผู้สอนควรอธิบายและให้คำชี้แนะเรื่องการใช้องค์ประกอบ โครงสร้าง ไวยากรณ์และคำศัพท์ในขณะที่นักเรียนเขียนจะช่วยให้เรียนนั้นเข้าใจเพิ่มขึ้น และสามารถเขียนได้ดีมากขึ้นอีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเล่าเรื่องด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ กับวิธีสอนอื่นๆ

2.2 ควรมีการทำงานวิจัยโดยการนำการสอนเขียนเล่าเรื่องไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อดูว่าสามารถนำไปใช้ในการสอนทักษะการเขียนได้ผลหรือไม่ หรือมีผลดีอย่างไร

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วย ความกรุณาและความช่วยเหลือจาก อาจารย์ ดร.พิมพ์ยุพา ประพันธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิดและข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการศึกษาครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา วัฒนายุ. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ธนพร.
- ธรรมรัช บาศรี. (2555). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ เน้นกระบวนการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สมนึก ชูสุวรรณ. (2557). *ภาษาอังกฤษของคนไทยกับความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. [ออนไลน์].
ได้จาก : <http://www.sjworldedu.com/blog/english-for-thai-citizen-to-aec.com> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 1 มีนาคม 2559].
- Jacob, H.L. (1981). *Testing ESL Composition*. Rowley : Newbury House.
- Hewins, C.P. (1986). *Writing in a foreign language : Motivation and the process approach, foreign language annals*. American council on the teaching of foreign languages.
- Raimes, Ann.(1983) *Techniques in Teaching Writing*. New York : Oxford University Press,
- Valette, Rebecca M. (1977). *Modern Language Testing*. 3rd ed. New York : Harcourt Brace Javanovich Inc.